

Zákon Ríšskeho snemu č. 71/2024

z 7. júna roku Pána 2024,

o trestnom poriadku

*My, Matúš II., z Milosti Božej cisár
ríšsko-arauský, et cetera...,*

*všetkým, ktorí toto vidia alebo počujú,
Náš pozdrav! Dávame na vedenie, že*

*Ríšsky snem sa uzniesol na tomto
zákone:*

PRVÁ ČASŤ ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1

Predmet zákona

Trestný poriadok upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené, ich páchatelia boli podľa zákona spravodlivo potrestaní a výnosy z trestnej činnosti boli odňaté, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb.

§ 2

Základné zásady trestného konania

(1) Nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon, osobitný cisársky dekrét a výnos Ministerstva spravodlivosti (ďalej len „tento zákon“).

(2) Do základných práv a slobôd osôb v prípadoch dovolených zákonom možno zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie.

(3) Ak tento zákon neustanovuje inak, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní o zásahoch do základných práv a slobôd podľa tohto zákona rozhoduje sudca pre prípravné konanie; sudca pre prípravné konanie rozhoduje aj v iných prípadoch ustanovených týmto zákonom.

(4) Každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

(5) Prokurátor v trestnom konaní zastupuje štát. Ak tento zákon, neustanovuje inak, prokurátor je povinný stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvedel.

(6) Ak tento zákon neustanovuje inak, orgány činné v trestnom konaní a súdy konajú z úradnej povinnosti. Vázobné veci sú povinné vybavovať prednostne a urýchlene. Na obsah petícií zasahujúcich do plnenia týchto povinností orgány činné v trestnom konaní ani súd neprihliadajú.

(7) Každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

(8) Nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby. Táto zásada nevyklučuje uplatnenie mimoriadnych opravných prostriedkov v súlade so zákonom.

(9) Každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu.

(10) Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

(11) Súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

(12) Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným

spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

(13) Orgány činné v trestnom konaní a súd spolupracujú so záujmovými združeniami občanov a využívajú ich výchovné pôsobenie.

(14) Strany sú si v konaní pred súdom rovné.

(15) Trestné stíhanie pred súdom je možné len na základe návrhu alebo obžaloby podanej prokurátorom, ktorý v konaní pred súdom obžalobu alebo návrh zastupuje.

(16) V trestnom konaní pred súdom rozhoduje senát, samosudca alebo sudca pre prípravné konanie, ak osobitný zákon alebo cisársky dekrét neustanovuje inak. Predseda senátu, samosudca alebo sudca pre prípravné konanie rozhodujú sami, ak to zákon výslovne ustanovuje.

(17) Trestné veci prejednáva súd verejne. Z hlavného pojednávania alebo verejného zasadnutia môže byť verejnosť vylúčená len v prípadoch ustanovených týmto zákonom. Rozsudok musí byť vždy vyhlásený verejne.

(18) Konanie pred súdom je ústne, výnimky ustanovuje tento zákon. Dokazovanie riadi súd, ktorý však výsluch obžalovaného, svedkov, poškodeného a znalcov spravidla ponecháva stranám, najprv tej, ktorá dôkaz navrhla či obstarala.

(19) Pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

(20) Ak obvinený, jeho zákonný zástupca, podozrivá osoba, poškodený, zúčastnená osoba alebo svedok vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie, má právo na tlmočníka a prekladateľa.

(21) Orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné v priebehu celého trestného konania umožniť poškodenému plné uplatnenie jeho práv, o ktorých ho treba riadne, vhodným spôsobom a zrozumiteľne poučiť. Trestné konanie sa musí viesť s potrebnou ohľaduplnosťou k poškodenému a rodinným príslušníkom obete podľa osobitného zákona. Treba zohľadniť jeho osobnú situáciu a okamžité

potreby, vek, pohlavie, prípadné zdravotné postihnutie a jeho vospelosť a zároveň plne rešpektovať jeho fyzickú, mentálnu a morálnu integritu. Ustanovenia osobitného zákona o právach obetí trestných činov tým nie sú dotknuté.

DRUHÁ ČASŤ SÚD

§ 3 Sústava súdov

(1) Sústavu súdov, ktoré vykonávajú súdnictvo v trestných veciach, ustanovuje osobitný zákon alebo cisársky dekrét.

(2) Najvyšší súd Svätej ríše rímskej – Arauského cisárstva personálne zabezpečí odborné pokrytie sudcov tak, aby mohol vo svojej rozhodovacej činnosti rozhodovať podľa tohto zákona, cisárskeho dekrétu, výnosu Ministerstva spravodlivosti a zároveň podľa trestného práva miestne príslušnej provincie.

§ 4 Vecná príslušnosť súdu

(1) Konanie v prvom stupni vykonáva obvodný súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Na konanie v prvom stupni o obzvlášť závažných zločinoch, za ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov, alebo ak bol skutok spáchaný organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou, je príslušný vyšší súd provincie.

(3) Na konanie v prvom stupni o trestných činoch vojakov a trestných činov vojnovéj zrady, služby v cudzom vojsku a nenastúpenia služby v ozbrojených silách je príslušný vyšší súd provincie.

§ 5 Miestna príslušnosť súdu

(1) Konanie vykonáva súd, v ktorého obvode bol trestný čin spáchaný.

(2) Ak miesto činu nemožno zistiť alebo bol čin spáchaný v cudzine, konanie vykonáva súd, v ktorého obvode obvinený býva, pracuje alebo sa zdržiava; ak sa nedajú tieto miesta zistiť alebo sú mimo územia Svätej ríše rímskej – Arauského cisárstva (ďalej len „SRR-AC“), konanie

vykonáva súd, v ktorého obvode čin vyšiel najavo.

§ 6

Rozhodovacia činnosť

(1) Súd rozhoduje rozsudkom, trestným rozkazom alebo príkazom, kde to zákon výslovne ustanovuje; v ostatných prípadoch rozhoduje, ak zákon neustanovuje niečo iné alebo ak rozhodnutie nemá technicko-organizačnú alebo operatívnu povahu, uznesením.

(2) Orgány činné v trestnom konaní rozhodujú, ak tento zákon neustanovuje niečo iné alebo ak rozhodnutie nemá technicko-organizačnú alebo operatívnu povahu, uznesením. Príkazom rozhodujú, kde to tento zákon výslovne ustanovuje.

§ 7

Porada a hlasovanie o rozsudku

(1) Pri porade o rozsudku posúdi súd najmä, či:

- a) sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,
- b) tento skutok má všetky znaky niektorého trestného činu a aká je jeho právna kvalifikácia,
- c) tento skutok spáchal obžalovaný,
- d) je obžalovaný za tento skutok trestne zodpovedný,
- e) trestnosť skutku nezanikla,
- f) prijíma ponúknutú záruku záujmového združenia občanov alebo dôveryhodnej osoby,
- g) má byť obžalovanému uložený trest a aký,
- h) má byť obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému škodu a v akom rozsahu,
- i) má byť uložené ochranné opatrenie a aké.

(2) Na porade o hlasovaní nesmie byť okrem predsedu senátu, sudcov, prísediacich a zapisovateľa, ktorí sa zúčastnili na hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí, ktoré rozsudku bezprostredne predchádzalo, prítomný nikto iný. So súhlasom predsedu senátu sa na porade o hlasovaní môže zúčastniť aj náhradný sudca, náhradný prísediaci a vyšší súdny úradník, ktorí však nehlasujú.

(3) O obsahu porady sú účastníci povinní zachovať mlčanlivosť.

(4) Pri hlasovaní rozhoduje väčšina hlasov. Ak nemožno väčšinu dosiahnuť,

pripočítavajú sa hlasy obžalovanému najmenej priaznivé k hlasom po nich priaznivejším tak dlho, až sa dosiahne väčšina. Ak je sporné, ktorá mienka je pre obžalovaného priaznivejšia, rozhodne sa o tom hlasovaním.

(5) Každý člen senátu musí hlasovať, aj keď bol v niektorej predchádzajúcej otázke prehlasovaný. Pri hlasovaní o treste alebo o ochrannom opatrení, alebo o náhrade škody sa však môžu hlasovania zdržať tí, ktorí hlasovali za oslobodenie spod obžaloby; ich hlasy sa pripočítajú k hlasu pre obžalovaného najpriaznivejšiemu.

(6) Prísediaci a sudcovia hlasujú pred predsedom senátu. Prísediaci a služobne mladší sudcovia hlasujú pred služobne staršími. Predseda senátu hlasuje posledný.

TRETIA ČASŤ

OSOBY ZÚČASTNENÉ NA KONANÍ

§ 8

Pomocné osoby

(1) Pomocné osoby pre účely konania sú:

- a) probačný a mediačný úradník,
- b) vyšší súdny úradník, súdny tajomník a asistent prokurátora,
- c) zapisovateľ,
- d) tlmočník a prekladateľ,
- e) nezúčastnená osoba a figurant,
- f) psychológ.

(2) Podrobnosti ustanoví Ministerstvo spravodlivosti výnosom.

§ 9

Účastníci konania

(1) účastníci konania sú:

- a) obvinený alebo jeho zákonný zástupca,
- b) obhajca,
- c) poškodený alebo jeho splnomocnenec,
- d) oznamovateľ,
- e) ďalšia zúčastnená osoba alebo jej splnomocnenec,

(2) Podrobnosti ustanoví Ministerstvo spravodlivosti výnosom.

ŠTVRTÁ ČASŤ MILOŠŤ A AMNESTIA

§ 10 Udelenie milosti

(1) Cisár na základe práva daného mu ústavou udeľuje milosť.

(2) Podklady na rozhodovanie cisára v konaní o udelení milosti zabezpečuje minister spravodlivosti

(3) Ak to nariadi počas konania podľa odseku 1 cisár, výkon trestu sa odloží alebo preruší. Tieto úkony podľa nariadenia cisára zabezpečuje minister spravodlivosti.

§ 11 Rozhodnutie o použití amnestie

Rozhodnutie o tom, či a do akej miery je osoba, ktorej bol právoplatne uložený trest, účastná amnestie, urobí súd, ktorý rozhodol v prvom stupni. Ak je taká osoba v čase rozhodovania vo výkone trestu odňatia slobody, urobí rozhodnutie súd, v ktorého obvode sa trest vykonáva. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 12 Podmienečné udelenie milosti

(1) Ak bol trest alebo jeho zvyšok pri udelení milosti odpustený len pod určenými podmienkami, plnenie podmienok a prevýchovu odsúdeného sleduje súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

(2) O tom, či odsúdený, ktorému sa trest odpustil udelením milosti cisárom, splnil uložené podmienky, rozhoduje cisár.

(3) Podklady na rozhodnutie cisára zabezpečuje minister spravodlivosti.

(4) Ak do jedného roka od uplynutia doby, na ktorú sa vzťahujú uložené podmienky, nebolo urobené rozhodnutie podľa odseku 2 bez zavinenia odsúdeného, má sa za to, že uložené podmienky splnil.

§ 13 Zmena výmery trestu

(1) Ak bol amnestiou celkom alebo sčasti odpustený trest len za niektorý z trestných činov, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, ktorý nebol doteraz celkom vykonaný, určí súd podľa

vzájomného pomeru závažnosti primeraný trest za trestné činy amnestiou nedotknuté. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(2) Rozhodnutie podľa odseku 1 robí na verejnom zasadnutí súd, ktorý trest uložil v prvom stupni.

PIATA ČASŤ SPLNOMOCŇUJÚCE USTANOVENIA

§ 14 Splnomocnenie Ministerstva spravodlivosti

(1) Ministerstvo spravodlivosti určí výnosom spôsob právneho styku s cudzinou, vrátane spôsobu extradície, výkonu rozhodnutí vo vzťahu k cudzine, prevzatia a odovzdania trestnej veci a právnej pomoci vo vzťahu k cudzine.

(2) Ministerstvo spravodlivosti určí výnosom spôsob určovania trov trestného konania, povinnosti na náhradu trov a súvisiacej rozhodovacej činnosti.

(3) Ministerstvo spravodlivosti tiež určí podrobnosti o:

- a) úkonoch trestného konania,
- b) zaistovaní osôb a vecí,
- c) zabezpečovaní informácií,
- d) dokazovaní,
- e) rozhodovaní,
- f) sťažnostiach a konaní o nich,
- g) postupe pred začatím trestného stíhania,
- h) prípravnom konaní a vyšetrovaní,
- i) dozore a úkonoch prokurátora,
- j) súdnom konaní,
- k) preskúmaní a predbežnom prejednaní obžaloby,
- l) hlavnom pojednávaní,
- m) verejnom a neverejnom zasadnutí,
- n) odvolaní a konaní o ňom,
- o) dohode o vine a treste,
- p) konaní proti mladistvým,
- q) ďalších osobitných spôsoboch konania,
- r) mimoriadnych opravných prostriedkoch,
- s) výkone trestov,
- t) výkone ochranných opatrení, vrátane výkonu ochranného liečenia, ochrannej výchovy, ochranného dohľadu, zhabania vecí, časti majetku a detencie,
- u) upustení od potrestania a podmienečnom upustení od potrestania,
- v) zahladení odsúdenia.

